

یاد آوری یکی از تلاش های انسانی در مقطع بعد از قیام در شهر سنندج

قیام توده ای 57 خورشیدی که توده های مردم آزاده و عدالتخواه و مردم زحمتکش در راس آن برای سرنگونی رژیم سلطنتی تلاش و جانفشانی نمودند و ضربه آخر و مهلک کارگران نفت تیر خلاص را بر فرق رژیم شاه وارد آورد ، در کنار تلاش مذبحانه ضد انقلاب و توطئه های امپریالیستی برای مهار فضای انقلابی و حفظ و نگهداری ماشین جنگی و ارتش و دستگاههای نظامی و آلترناتیوسازی جریانات اسلامی که سالها فعالیتهاى خود را در مساجد و حوزه های علمیه و حسینیه ها به پیش برده بودند و پایگاهی در دل مردم مذهبی و متوهم ما باز کرده بودند ، توا نستند در مدتی نه چندان دور سوار بر موج قیام مردمی و خواسته های انسانی مردم بجان آمده شده و ثمره قیام مردم ستمدیده را دزدیده و به بیراهه بکشند ، البته چندان ساده و بیبدردسر برایشان میسر نگشت ، تا اینهمه دستاورد و جانفشانی را بیکباره صاحب شوند . مردم آزاده در مدتی کوتاه بالاخره طعم ولذت آزادی و دخالت در امور کار و زندگی روزمره و کار و زیست خود را چشیده و بزودی در محل های کار شوراها و مجمع عمومی هایشان را به فراخور حال تشکیل و حتی در مواردی دخالت در کنترل و تولید را نیز بر عهده گرفته و سازمان دادند و برای حفظ آن تا حد توان تلاش و مبارزه و حتی جانبازی کردند . رژیم تازه بقدرت رسیده میخواست هر چه بیشتر نفوذ خود را گسترش داده و مردم را به خانه هایشان باز گرداند و اعلام میکرد که انقلاب بقولی پیروز شده و کار شما تمام شده و باین بهانه و فریب به دستاوردهایشان حمله و نیمی از جمعیت جامعه یعنی زنان که در قیام نقش بسزائی ایفا نموده بودند از میدان بدر کرده و از محیط کار کنار گذاشته شدند و به بهانه حجاب و عوامفریبی مذهبی از حق و حقوق اولیه انسانی محروم تا جائیکه اجازه رفت و آمد و از خانه بیرون رفتن از آنها سلب گشته به پدر ، برادر و شوهر واگذار گردید . زنانیکه در شوراها ی کارخانه ها، دوایر دولتی ، مدارس و دانشگاهها و محلات نقش برجسته و کلیدی داشتند ، زمینگیر شده و هیچ جایگاهی برایشان بغیر از کار در منزل و پخت و پز و بچه داری قائل نشدند که برای مدتی جامعه را دچار شوک و رکود جدی نمودند . با خفقان و سرکوب و کشتاری که براه انداختند ترس و وحشتی ایجاد نمودند که در این گرد و خاک و فضا توانستند هر چه بیشتر و گام بگام ثمره دستاوردهای این قیام مردمی را بازپس گیرند ، البته باز پس گیری چندان ساده و امکانبپذیر هم نبود .

در کردستان هر چند که برای پیوستن به قیام سراسری مردم ایران قدری درنگ به قافله پیوست ولیکن بزودی اعتراض ، تظاهرات و میتینگ های پر شور آغاز و پابمیدان و سنگری دیگر برای حفظ و نگهداری دستاوردهای این حرکت عظیم توده ای شد . شوراها ی شهرها ، محلات و کارگاهها و کارخانه ها و بنکه های محله برای رفق وفتق امور محله اعم از نظافت و تامین سوخت در فصل سرما و تامین امنیت از طریق سازمان دادن گروه های گشت و نگهبانی و.... اینها بخشی از فعالیتهایی بود که میتوان بدان پرداخت و جزو دستاوردهای این دوره کوتاه و پرتنم بشمار میاید و در ذهن تمام آنکسانیکه در آن دوران از نسل ما ویا بزرگتر ویا کوچکتر بودند ، بجا مانده و فراموش نخواهد شد . دیگر دستاوردهای این دوران انقلابی و فضای باز سیاسی بعداز قیام 57 پروژه ای بود که در بازگشت نیروی پیشمرگ به شهرها در شهر سنندج با اجرا درآمد که قرار شد اگر مجالی فراهم گردد در شهرهای دیگر نیز در حد توان اجرا گردد . این پروژه انسانی در رابطه با ضایعه خانمان برانداز اعتیاد این ماده مرگبار و معالجه کسانیکه در این دام گرفتار آمده بودند . جمعی با مشورت پزشکی و تماس با صاحب نظران امور روان درمانی مصمم گشته جمع زیادی که گرفتار آن و در صدد ترک آن بودند تلاشی جدی سازمان داده شد و با فراهم نمودن چند مکان آرام و فراهم کردن داروهای لازم از کمکهای مردمی ودر راس آن داروخانه های مستقر در سطح شهر که قابل توجه بود افراد شناسائی و به محل های مذکور منتقل و مداوا ودرمان آغاز و بزودی نتیجه مطلوب خود را نشان داد و تعداد زیادی را پوشش داد که قابل توجه بود . بسیاری از بستگان و اقوام این عزیزان در این امر انسانی پیشقدم و یاری رسان اکیب مداوا تا آخرین لحظات بودند . تعداد زیادی از این عزیزان بعد از مداوا به صف مبارزه پیوستند ودر جنبش انقلابی مردم کردستان پیشاپیش در صف پیشمرگان بخصوص صف کومه له پیوستند و حتی

تعدادی جان خود را در راه مبارزه برای آزادی و عدالت اجتماعی و سوسیالیزم از دست دادند که یادشان همیشه در دل‌مان جاودانه است. البته ناگفته پیداست که مکتوب نمودن اینگونه فعالیتها و کارها که در شرایط 30 سال پیش با امکانات آن زمان یکی از دستاوردهائی بوده که صرفنظر از کمبودها و نقاط ضعفش در فضای بعد از قیام 57 که حال و هوای دیگری بود و فضای باز سیاسی کوتاه مدت یادآوری آن برای نسل ما خوشایند و برای نسل بعد از ما قطعاً درس آموزی و تجربه ای گرانبها خواهد شد که میشود ارتقا داد و بر نقاط قوتش پایفشرد و نقاط ضعف و کمبودهایش را با دیدی انتقادی مورد بررسی اصولی قرار داد، باشد که در آینده در فضائی باز سیاسی دیگر از این تجارب ارزنده بنحواحسن استفاده نمود و ارتقا داد.

اردشیر نصرالله بیگی
مهرماه 1387 / سپتامبر 2008 میلادی
Ardahir_ns@hotmail.com